

רי"א ארבעתן ארבע מלות • וכיון לענין קדין צלילית ומלית צעלת חמש וללחם צקצק צלילית שאינם מלוילת כהלכתה כדליתא בנזירא ואוקמהא צחלה • כחצה עליה קימון י"ג •

פרק ד התכלת וכו' תפלה של יד וכו' ולא דברה המעשה דריני

הלילית והתפילה והענין וללכתון והצרכות שחייבין לצדק עליהם וכל הענינים המלוין בהן וקצת זה צעיר לפי שהיו מדברים האלה מפורקים בזמן הצור המעשה והיו ענינים ידועים ונהוגים צד כל העם פרט וכלל אין ענין מהן כפלה

מקום אדם ועל כן לא ראה לדבר צהם כמו שלא הקדיר התפלה ר"ל נוסחה ואף יתנהג ש"ל לפי שהיה מפורקם ולא חצרו זה הקדיר • חצרו ספר גמ' וזיכרו • הרמזים • **התכלת** אינה מעבדת את הלבן • כחצ סרצ אע"כ דמלוח לחת שני חומים של תכלת שני חומין של לבן • כיכ רש"י וחוספת מדרשין גיל שנים דאין גדיל פחות משנים גדילי • משמע ד' וכחצו התוספת וא"כ וכלן דענין צ' חומין לבן וצ' חומין תכלת דילמא לא קפיד קרא אלל דלשו ד' חומין ואפילו חד מהאי מיני ותלמא מהאי מינא וי"ל כיון דחרי מיני צע"י רחמנא קצרה הוא שיהיו שוין ע"כ • ומ"ש סרצ חוט א' של תכלת וכו' זו הוא דעת הרמזים דלא צע"י אלל חוט א' דתכלת אלל קוצר שיהיו קלחו לבן דהא כופל לכל חוט

כחוצים צקק אחד • ארבעתן ארבע מצות • ואין מעבדות זו אחי ואין הלכה כרבי יצחקאל •

פרק ד התכלת אינה מעבדת את הלבן אף ע"כ דמלוח לחת שני חומין של תכלת ושני חומין של לבןא חוט אחד של תכלת וגיחוסים

של לבן אפילו הכי אין זה מעבד את זה • ואם כהן ארבעתן של לבן (או תכלת) ילא **תפלה של יד** אינה מעבדת של ראש • רמזים כחצ דוקא שפתיסן מלוין אללו אלל אם אין מלויה אללו אלל אחת מהן לא יכח האחת עד שימלא

מצוה אחת • רבי ישמעאל אומר ארבעתן ארבע מצות **פרק ד התכלת אינה מעבדת את הלבן • והלבן אינו מעבד את התכלת תפלה של יד** אינה מעבדת של ראש • ושל ראש • אינה מעבד' של יד • הסולת והשמן • אינם מעבדין את היין • ולא היין מעבדין המתנות שעל מזבח הדחצון • אינן מעבדין זו את זו • הפרים

האחרת בור' שאל יעשה ויסמוך על אחת תמיד זה דלא כהלכתא • דמיד הכי צגמרחא דהר ציה מכח מה שפיקשו לו וחלל מלן דל"ה ליה תרתי מלות חדא מלוח כמו לא לעבד צחמיה • והלכה צין שפתיסן מלוין אללו צין שאין מלוין אללו אינן מעבדין זו את זו וכן הדור כל דבתי הלכ' למעשה • **הסולת והשמן** • של מנחה נככים אין מעבדין את היין • של נככים שאל הציאו את היין צלא קולת ושמן • ומכסו • והמתנות של מזבח הדחצון • כגון ד' מתנות של חטאת • אין מעבדות זו את זו • שאל לא כהן אלל אחת כפר דכתיב (דברים י"ג) ודמזבחך יספך שפיתך אחינעמנו: הפרים

עד שיהיו שוים וכולל מעבדין צענה דלצן ואחד דתכלת • והח' כחצו דצקפרי ומשמע הכי דתפיל תכלת חד חוט אלל קוצרי' דגמרחא דידן פליג דצקפרי • ודברי הר"ב הן מועתקי' מלשון הסמיך וכחצ צ"י אי"ה קימון י"א דכיון דלא נפקא לן מידי צהאי זימנא לא צע"י למיח' לפלוגמא והיך למר צ' של לבן וצ' של תכלת ולמר ג' של לבן ואחת קלח תכלת ע"כ ומ"ש הר"ב ואם כהן ארבעתן של לבן ילא ולי' רש"י ואי עבד ארבעתן תכלת או ארבעתן לבן ילא • וכחצו החוס' דלריך מעם מלן דכי ליה ליה אלל לבן או תכלת דלא מופטר צחרי חומי לחודיהו עד דרעי ד' דלכאורה ומשמע דאין זה מעבד את זה דאם המיל צ' חומין מן האי ילא כי הכך דקחני תפלה של יד אינה מעבדת את של ראש כו' וטמא משום דדרשין גדיל שנים גדילים ארבעה צין יס צו מין א' צין יס צו צ' מינין ע"כ ועיין דצבור דלקמן • **תפלה של יד וכו'** לטון הר"ב רמזים כחצ דוקא שפתיסן מלוין אללו כו' • כיכ צפירוסו וכחצ חיל יס לך להקשות צבאן קושיא ולומר הויל דצד המעשה הוא צחפלה של ראש ושל יד שאין מעבדין זה את זה • ע"כ שיהיו מלוין שיהיו • אלל אם לא היו מלוין אלל א' יהיו מעבדות זו את זו • ומה שאמר צד' מינין צבולוצ מעבדות זה את זה • ע"כ שאל יהיו מלוים כולם אלל אם הם מלוים כולם הם ג"כ אין מעבדות כחצ צבולוצו צ"י שפתיסן מלוין אללו מעבדות זה את זה • ולמה אמר צד' מינים מעבדין ואמר צחפלה אין מעבדין • וזיכרן הקושיא האת מוצארת היטב • זה צד' מינים צבולוצ כשהן מלוין אע"פ שאין מעבדין זו את זו כועל אותן א' א' לפי שאינן יולא י"ח ולא שלמה המלך עד ש'גמור כפילה ארבעתן צידו ואפי' בעל אותן זה אחר זה • ואין כן צחפלה של ראש ושל יד אלל כל זמן שיהיו א' משניהן ר"ל צבולוצ כצד קיים ומ"ש (אחת) וילא יד' חוצה ע"כ • ומ"ש הר"ב זה דלא כהלכתא כו' גם הרמזים צחצורו פ"ד מה"ש סחם וכחצ לטון המעשה ולא חילק צין יס לו לאין לו וכחצ עליו הכינוי וצ"י אי"ה קימון כ"ו דהלשון צפירוסו הוא טעות סופר כלומר שחלוצי טועה כחצ כן וצחצון • וטעו הסופרים וכחצו צפנים וצניקחות הערבי ליתיה • ע"כ וכך צחאי צד'י הונה ורש"ס על לטון הפ"י • ומ"ש תפלה של יד אינה מעבדת כו' עד ואינו כן צחפלה של ראש ושל יד אלל וכחצ צמקומו צה הלשון ואמר הלצן אינה מעבד את כו' הוא שאל עשה לילה של לבן ותכלת ואצד הלצן ושאר התכלת לצדו • ילא • ודע שאע"פ שאין מעבדין זה את זה שפתיסן מלויה אחת אלל תפלה צ' מלות כמו צבולוצו צחצורו צמקין המלות ולמה כל כו' ע"כ והא דכחצ הלצן אינו מעבד וכו' הוא שאל עשה לילה כו' האריך צפירי' הזה הכינוי צקפ"א מה' לילה • **תפלה** חרגוס לעוטפות לחפילין • והעור ק"י כ"ה מפרש לטון פלילי' • שהן אות ועדות לכל רואינו שהשכינה שורה עלינו • דכתיב (דברים כ"ה) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ודרשין אלל תפילין צבראש ח"ל החוס' ותפילין נראה לטון ויכוח כמו ויפלל צעשה פלילות עם קומו על שם שחם עדות והוכחה שהשם נקרא עלינו ויראים ומנו דאמר וראו וגו' ע"כ וכחצתי על זה צקפרי ספר מועדי וכלך צפ"ג דצרכות שלפי זה לריכס שפתיסן קריאת הלמוד צולת תפילין צרגיש להוראת הלמוד הכפולה • **הסולת והשמן** אין מעבדין את היין פ"י הר"ב הסולת והשמן כל מנחה נככים וכחצו החוס' ומשמע הא קולת ושמן מעבדין אהדי • ומינה דהא לא כתיב שום קרא צונחה נככים ושמואל ילפינן מונחה נככים נדצד דכתיב צה עיכוד לעיל (פ"ג משנה ה') וגילוי מילחא צעלמא הוי דצ"י מיעוטו מעבד את רוצו כתיב גם צמנחת נככים והתם גלי לן קרא ע"כ • **המתנות** שעל מזבח החילון • פ"י הר"ב דכתיב ודס צחצך יספך דכתיב עוד דצפ"ד דצחצ"ס •

עצי עדן

ומנורת הדעת ויש כסא ספר וכסא רחמים וסורסן אצרה יסח יעקב אצות של כל הנשמות וכפי התמלקות הנשמות לדן ולחסד ולרחמים ק' הסיוע דעת צדיקי הקורה שהרי צ"ה הלל שסורסן חסד מחיין אלל שצקדושה כיכללין זה צה ומחיימדין ולכן יש מקולצ"ש לחסדים ומחומי צ"ה לצנרת אלל על הרצ צ"ש שסורסן מנורת אורסין ואלו מחיין ואלו דברי אלקים חיים שצקדו הציג דעת פליון דעתיקא שם כולו חד הצנרת והמקדים לא תחלקק ועליו נאמר ולו נתכנו פלילות דהא כלל צחד אשתכח ליה שאלא צעתיקא כלל ימינא שם ככללן המקדים

פרק ד א קודם לזקק עזר מלקי ישראל יורנו האמת תורה אמת הלכה אמתית ואצק מצינריי אח"י שלא הצוה אלי צקקישין וצשנעוה וצבולוצ וצקקישין ודמיונה כחצו ורעיונה משונית לקנצר אלל צהצנה וצחמיה וצשולס ורעיוה וצקצרות ישרות ואסתו נלך צשם ה' אלקינו לעולם ועד יהי ה' אלקינו עמו • מקודם נצו לצדד מלמח"ס אף שאלו אוקסין ואלו מחיין אלל ואלו דברי אלקים חיים וצ"ה הרמזים צשם מלן הקודם הרמזין כפי הכחש ומחומי צשנעוה ישראל הם כסא של הקצ"ה ויש כסא דין צשנעוה

מיתית

שורשן

זקבלת

מפגש

ה הפרים והאילים והבבשים • סגן דכתיבי צפרשת אומר אל סכסכים והקצתם על הלחם שצנעת כצנים חמיונים צבי שנה ופר צן צקר אחר ואילים שנים הצאים עם שתי הלחם של עלרת : **אנים מעבבים** • הפרי שני ואיל אי וצנעת כצני של מוספים של עלרת • הכחוצים צפרשת פנחס • שאין

(שני) פרים של מוספים מעבבין ספר של שתי הלחם ספר של שתי הלחם מעבב שני פרים של מוספים וכן שני אילים של שתי הלחם אין מעבבין האיל אי של מוספים • ולא איל אחד של מוספים מעבב שני האילים של שתי הלחם • וכן הכצנים אין מעבבין אלו את אלו : **ר"ש** אומר אם היו להם פרים מרובין • כלומר דמים כדי לקנות פרים כדי לרכן ולא היו להם דמים

לקנות כסכים יצאו פר אחד ונסכיו ומפיק לה מוקרא דכתי (יחזקאל ויו) ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכצנים כאשר תשיג ידו וכי מרת פרים ואילים אחת הוא והלא מנחת פרים שלשה עשרון ומנחת אילים שני עשרון • אלא להודיעך שמוצא להציא פר אי איל אי עם איפתו ומה שראויה לו • מלשני פרים מרובין • ואילים מרובים בלא מנחתם ואין הלכה כרבי שמעון : **ג** הפרי והאילים והבבשים והשעיר • הנאים צנלל הלחם וכל עולות חוץ מן השעיר שהוא חטאת : **אין מעבבין את הלחם** • שאם שציאו שתי הלחם של עלרת בלא הקרבתם הללו מוקדשין : **הלחם מעבב את הבבשים** • הכך כצנים הן שני כצנים דשלים שסחקו לחטופי • עם הלחם : **בבשים אין מעבבים את הלחם** • שאם לא נמלאו כצנים מציאים שתי הלחם וסן קדושים בלאו הציא עם הכצנים : **קרבו בבשים בלא לחם** • שהרי לא היה להם לחם צמדד אלא העין : **הלכה ברברי בן ננס** • דכצנים מעבבין את הלחם אצל איך הסעי בדבריו דהוא אומר צמדד קרבו כצנים דשלים • ולא היה שכל האומר צחומש הפקודי צקפר וידד כגון קרבו מוספים האומרי צפרשת פנחס קרבו צמדד וכל האומר צחכי דהיינו צקפר ויקרא לא קרבו צמדד וסגן כצנים האומרים צחמור אל הכהנים בגון הכך ז' כצנים ופר ואילים העולה

ג הלחם מעבב את הכצנים והכצנים אינן מעבבים את הלחם דברי ר' יע ארש צן נכס לא כי כו' מפרשים צגוי דכתיב צלחם וסכי כצנים וסכי סכהן וגו' קודש יהיו לה' לכהן ולא ידעין אחאי קאי הויה דעשומע עיכוצא או לחם או כצנים ריע סגר לכהן אחסו דגר סכונו לכהן הוי אומרזה לחם וכן נכס מי כתיב קדש יהיו לכהן קדש יהיו לה' לכהן כתיב אחסו דגר סמקלחו לכהן הוי אומר אלו כצנים וריע מי כתיב קודש יהיו לה' ולכהן לה' לכהן כתיב כדד סוכא דליר הוכא קנאו השם ונחמו לכהן • **הלחם** מעבב את הכצנים והכצנים אינם מעבבין כו' ואיפה כי חתיין צהדדי הכצנים עיקר והלחם עפל משום דכצני מחירין את הלחם כצנא ציחד ולא פליג ריע אסתמא דמחכי ג' פיצ וסכמחי לזה שראיתי להרמזים דפקק צפיה וחי חמדין כריע דהכא וצפיי מהלכות פסולי המוקדשין פסק חא דלעיל כמי ואף עיג דסריצ לא פסק כריע אפיה הואיל ולהרמזים מוכרחים לומר דליפ אף אלו כאמר דלחריצ כמי ליפ דלמועט צמחלוקת עדיפא ועיין לקון צמון : **והבבשים** אין מעבבין את הלחם • כחז תריצ שאם הציאו שתי הלחם כו' קדושין עיין צמשי צ' ריש פיו מלי עצדין צו : **אר"ש** הלכה בדברי צן נכס וכי וכחז תריצ סהכי כרבי צעעון וכי כמי צפיה מהיית צס הרצחיד דלא כהרמזים צפוסק כריע כמיצ לעיל צמון וכי כמי משום דריש וריש צן נכס רבים כינה ועוד דהצי צעמא למלתייהו עיכ ונדחק למלא עעס לפסק הרמזים • ולי ראים גדולה להרמזים אסתמא דמחכי צ' פיו • צה יפה כח הכהנים כו' דלחחוי לחם הצאים צפני עלמן כמיצ סס תריצ והיינו כר' עקיבא • וסוי מחלוקת ואחיי סחס ומיוצחא להרצחיד

עצי עדן
צתפילין וסאיך חספנא חסי הנעים ליפסול אף חזיר אף מין צמיר אלאה הצל והלכה צירוס סיכול להיית חספילין זה על זה ואין כלן חלילה ואף צצהכס כשחמד מניח אוחס לריק לדין סהאחד מהם כרעויות דלחיי מוצר על כל חסויף אכל עכיש צהכס להודת שסס חפילין עליהם שסי אס סס חפוליס דלעסו כסריי סס לזעת ציד חסר : **ב** פרים דחמור וכן אילים וכן כצנים דחמור אינם מעבבים את פרים אילים כצנים דמנסי פלרת ויש לפדע דלא מעבבי זה את זה ואין הלכה כרש"י : **ג** מעבב את הכצנים שני כצני פלרת דשלים : **ד** לא סקרינו חסמיד עד חסר ססס ונודמן כצנים יכול להקריצ קרנ מוסק אס ילח וס אין לו אלא לחמדין יקריצ צלי מוספי סיס : יקריצ דכתי וסס סכנא ססי

ב הפרים והאילים והבבשים • אינן מעבבין זה את זה רבי שמעון אומר אם היו להם פרים מרובים • ולא היו להם נסכים • יביאו פר אחד ונסכיו ולא יקרבו כולן בלא נסבין : **ג** הפרי והאילים והבבשים והשעיר אינן מעבבין את הלהם • ולא הלחם מעבב • הלחם מעבב את הבבשים והבבשי אינן מעבבין את הלחם • דברי רבי עקיבא • אמר (גמרא רבי) שמעון בן ננס לא כי אלא הבבשי מעבבין את הלחם • והלחם אינו מעבב את הבבשי • שכן מצננו כשהיו ישראל במדבר ארבעים שנה קרבו כבשים בלא לחם אף כאן יקרבו כבשים בלא לחם אר"ש הלכה בדברי בן ננס אב"ל

דפר אינו מעבב צ' האילים ח' הכצנים סקריצים עם הלחם ויחקן לפדע דגס דעת רש"י כך הוא והא דיהיו דלעכז לא דרשינן אלא לכל מין ומין צמספרו • ולא למין על שאינו מינו אצל צחצורו כחז כלסון תריצ • ועדרי כמי כרסא דגירסא אחרת סיחס לו צדרי הרמזים צצחצורו והא דלא מפרשים למחכיתין צפרים אילים וכצנים דחג חמרינן צגוי דכמספס כמספס כתיב צו דעשומע עיכוצא • **רש"א** אס יש להם פרים מרובים כו' כחז תריצ עפיק לה מוקרא דכתי ואיפה לפר ואיפה לאיל וכי מרת פרים ואילים אחת היא כו' כחז סחור חיומה דלפריך וכי יש סס איפה ורש"י פירש ציחוקאל דליפת קנח סיה מציא להוליא סולת עשרון מן הסאה ואיפה ג' סאין וסיינו ג' עשרונים לפר ואיפי לאיל (כמו שסכינו מוכי ו' פיו) שתי הלחם שני עשרונים דג' סאין וכן של פר יס ג' מג' סאין שאם לא מלא כל כך מנפס יציא מכל עשרון לסאה וסמן סין סנחוס סיו צהין • וכסי צפירשי צסון יס לפדע צחיפ' ססיה סס איפה גדולי וקסכה ומה צמדקדק משום דקנע צכו' חד ליסכא משומע סכיסה שווין וכן דורש צקפרי צפרשת כי חלא דליר חכינא צן חוקיה צן גריון וכי מרת פרים ואלי וכצני אחס סיו וסלא צר כחער ג' עשרונים לפר וגו' אלא מלמד שאיפה גדולי ואיפה קטנה קרוי איפה עכיל וסיינו דכחז תריצ וסרמזים אין הלכה כרש"י משום דרצנן פליגי ומפרשי לקראי איפה גדולי ואיפה קטני :

נכס לא כי כו' מפרשים צגוי דכתיב צלחם וסכי כצנים וסכי סכהן וגו' קודש יהיו לה' לכהן ולא ידעין אחאי קאי הויה דעשומע עיכוצא או לחם או כצנים ריע סגר לכהן אחסו דגר סכונו לכהן הוי אומרזה לחם וכן נכס מי כתיב קדש יהיו לכהן קדש יהיו לה' לכהן כתיב אחסו דגר סמקלחו לכהן הוי אומר אלו כצנים וריע מי כתיב קודש יהיו לה' ולכהן לה' לכהן כתיב כדד סוכא דליר הוכא קנאו השם ונחמו לכהן • **הלחם** מעבב את הכצנים והכצנים אינם מעבבין כו' ואיפה כי חתיין צהדדי הכצנים עיקר והלחם עפל משום דכצני מחירין את הלחם כצנא ציחד ולא פליג ריע אסתמא דמחכי ג' פיצ וסכמחי לזה שראיתי להרמזים דפקק צפיה וחי חמדין כריע דהכא וצפיי מהלכות פסולי המוקדשין פסק חא דלעיל כמי ואף עיג דסריצ לא פסק כריע אפיה הואיל ולהרמזים מוכרחים לומר דליפ אף אלו כאמר דלחריצ כמי ליפ דלמועט צמחלוקת עדיפא ועיין לקון צמון : **והבבשים** אין מעבבין את הלחם • כחז תריצ שאם הציאו שתי הלחם כו' קדושין עיין צמשי צ' ריש פיו מלי עצדין צו : **אר"ש** הלכה בדברי צן נכס וכי וכחז תריצ סהכי כרבי צעעון וכי כמי צפיה מהיית צס הרצחיד דלא כהרמזים צפוסק כריע כמיצ לעיל צמון וכי כמי משום דריש וריש צן נכס רבים כינה ועוד דהצי צעמא למלתייהו עיכ ונדחק למלא עעס לפסק הרמזים • ולי ראים גדולה להרמזים אסתמא דמחכי צ' פיו • צה יפה כח הכהנים כו' דלחחוי לחם הצאים צפני עלמן כמיצ סס תריצ והיינו כר' עקיבא • וסוי מחלוקת ואחיי סחס ומיוצחא להרצחיד

עצי עדן
צתפילין וסאיך חספנא חסי הנעים ליפסול אף חזיר אף מין צמיר אלאה הצל והלכה צירוס סיכול להיית חספילין זה על זה ואין כלן חלילה ואף צצהכס כשחמד מניח אוחס לריק לדין סהאחד מהם כרעויות דלחיי מוצר על כל חסויף אכל עכיש צהכס להודת שסס חפילין עליהם שסי אס סס חפוליס דלעסו כסריי סס לזעת ציד חסר : **ב** פרים דחמור וכן אילים וכן כצנים דחמור אינם מעבבים את פרים אילים כצנים דמנסי פלרת ויש לפדע דלא מעבבי זה את זה ואין הלכה כרש"י : **ג** מעבב את הכצנים שני כצני פלרת דשלים : **ד** לא סקרינו חסמיד עד חסר ססס ונודמן כצנים יכול להקריצ קרנ מוסק אס ילח וס אין לו אלא לחמדין יקריצ צלי מוספי סיס : יקריצ דכתי וסס סכנא ססי

אמר והיו למנפס צן עינין ופרושו אין אלו יודעין דמיונות כחצת וסקריס סללו צלו לפדע הפסוק כעולה יג הרח כפרס אס מוכס על הרס כר ילדי מלה וס דמח חיוני דקוי ססי קנלו מלי דנעינן סידוק להדק חספילין על הרס סידוק סיסז אכל אס מחדקו על רסשו וסוי מוסק כמו סיס אסנים לללפס ולצנצנ סרלסן מוספס וסוי מוסק צין רסס לחפילין מיוני לא סעענו מי מוספס על זה וססכול סנהס חסא כי אין חלילה צויר וסס כהן עומד צויר על יד סס כמו דח סמלך סחדרו פסולה דסיןזס עמידה אלא פריסה וכד צקסחך מלח סלס סלי עמי חסי סנעיס דנעיונה סקריס וסנצנ סכל וריק אלא חלך דדך יס דך חמס ועוד סרי ססנציס ומייסעו סונרין חלילה לינה סוסלס כלל